

DIALOOG 2: ENVELOP

- A Oh gelukkig. Er is niet veel tijd.
- B Wie bent u?
- A U moet ons helpen. Onze koning is in gevaar.
- B Wie bent u?
- A Een elf. Onze koning is niet helemaal goed meer. Hij is oud. We denken dat hij het bos uitgelopen is. U kan ik vertrouwen, dat zie ik. Wilt u ons helpen? (Pakt B bij de arm) Kom, dan wijs ik u waar hij het laatst gezien is.
- B He! Laat me los! Zoek het zelf uit, met je koning.
- A Wilt u niet helpen?
- B Nee, die koning komt heus wel terecht.
- A U begrijpt het niet. Hij is in levensgevaar. Hij is heel, heel oud. Soms begint hij ineens te slaan. En bijten, bijten doet hij ook.
- B U wilt me weglokken, me ontvoeren! En zeker vieze dingen met me doen, viespeuk!
- A Dan kan helemaal niet. Elfen hebben geen geslacht.
- B Laat zien dan.
- (A laat het zien. B bestudeert het.)*
- B U bent een vrouw.
- A Nee, er zit niks.
- (B kijkt nog eens)*
- B Er zit niks.
- A Dat zeg ik.
- B Hoe planten jullie je dan voort?
- A Ja, dat ga ik nu uitleggen. Onze koning is in gevaar! Help ons!
- B Ik kan niet helpen, ik wacht op iemand.
- A Ik smeed u.
- B Nee, laat me los!
- A U wordt rijkelijk beloond.
- B Ja, met paddestoelen zeker.

A Goud. Zoveel u wilt.

B Nee, dank u.

A Wat denkt u eigenlijk wel, dat u hier zomaar in ons territorium kunt rondbanjeren? Het is hier geen pretpark! Ik ben in nood, snapt u dat? Beseft u wel over welke krachten ik beschik? Ik verander u zo in een envelop!

(A rent op B af.)

B Help!

(B rukt in paniek de vleugels van de elf af)

A U weet niet wat u doet. Nu moet ik sterven.

(A sterft. B checkt bij A.)

B He!